

Núm. de Protocol: 1100056/2013
Núm. De Rotlle: TSJA-0000026/2016

SENTÈNCIA 53-2016

PARTS:

Apel·lant: Sra. MFR
Representant: ídem
Advocat: Sr. GAE

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)
Representant: Sra. CMS
Advocada: Sr. AME

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, vint-i-vuit de juliol de dos mil setze.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1100056/2013**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. MFR va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució del Consell d'Administració de la CASS de data 27 de maig de 2013, la qual confirmava, en alçada, la decisió anterior del 16 d'abril de 2013. Per mitjà d'aquestes resolucions s'acordava suspendre el pagament de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal i no atorgar una pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna.

2.- Per sentència de data 22 de gener de 2016, la Secció Administrativa del Tribunal Unipersonal del Batlle, ha desestimat la demanda promoguda per la Sra. MFR.

3.- La part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle, que es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) S'han acreditat en autes tots els requisits per l'atorgament d'una pensió d'invalidesa de categoria A grup 3.

b) No s'ha procedit a valorar el menyscapte degut a la pròpia malaltia del lupus sistèmic, ni aquell produït per les seqüeles al genoll dret i incorrectament respecte el genoll esquerre, ni tampoc aquelles seqüeles neurològiques.

c) D'acord amb l'annex 1 del reglament regulador de les prestacions d'invalidesa de la seguretat social, s'ha de prendre en compte les circumstàncies personals de la part agent i incrementar la IPP en un 7,5%.

4.- En la seva contesta de data 14 d'abril de 2016, la CASS s'oposa al recurs d'apel·lació i manifesta substancialment que,

a) De les proves judicials practicades resulta que les patologies sofertes per l'assegurada es trobaven consolidades a la data de l'alta mèdica.

b) D'acord amb els barems objectius emprats s'han de tenir en compte per determinar la incapacitat les conseqüències funcionals objectivables de les malalties i no les malalties per si mateixes.

c) La minva valorada és insuficient al 50% previst pel reglament regulador de les prestacions d'invalidesa de la seguretat social, per poder valorar la resta de factors subjectius. Subsidiàriament, si es considerés que la minva assoleix el 50%, no s'escauria cap increment per motiu de l'edat per no haver complert l'assegurada els 46 anys d'edat, i per la formació justificaria un increment del 5% en acreditar el títol de graduat escolar.

5.- Per providència de data 22 d'abril de 2016 es va denegar la pràctica de la prova sol·licitada per la part recurrent.

6.- En l'acte de la vista oral, les parts compareixents van exposar les consideracions que van considerar més adients a la defensa de llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com s'ha exposat en els antecedents, les resolucions impugnades de la CASS van adoptar dues mesures diferents. En primer lloc, es va disposar la suspensió del pagament de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal. A més, es va denegar el reconeixement d'una pensió d'invalidesa per malaltia, ja que les patologies de la interessada produïen una reducció de la capacitat de guany inferior al 60%.

En aquesta instància, encara que la recurrent segueix sol·licitant que se la mantingui en la situació de baixa per malaltia, no articula cap argument encaminat a discutir el pronunciament de la sentència apel·lada sobre aquesta qüestió, de manera que l'objecte del recurs es redueix en realitat a l'examen de la determinació del grau d'IPP, als efectes del reconeixement de la pensió d'invalidesa per malaltia.

Tercer.- L'article 166 de la Llei de la seguretat social estableix que la invalidesa derivada d'accident no laboral o malaltia comuna és la situació que resulta d'una deterioració prematura de l'organisme, mèdicament comprovada, derivada d'una malaltia comuna o d'un accident no laboral, presumiblement definitiva, i que produeix una reducció d'almenys el 60% de la seva capacitat de guany.

En l'aplicació d'aquest precepte, cal tenir en compte que, com ha declarat aquesta Sala de forma reiterada, el fet de que els tribunals no estiguin vinculats pel resultat del dictamen pericial, com diu l'article 47 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, no suposa que aquest no sigui un element de judici de particular rellevància, singularment quan es tracta d'aplicar coneixements especialitzats propis de la ciència mèdica.

Al mateix temps, també s'ha declarat el caràcter prevalent del dictamen dels perits sobre els informes de les parts, en base al caràcter imparcial i contradictori d'aquest tipus de prova.

Quart.- En el cas que ara s'examina, les diverses proves pericials que s'han practicat en les actuacions permeten apreciar que el grau d'invalidesa de la recurrent s'ha de xifrar en un 49,2%, del qual correspon un 39,2% a les patologies físiques i un 10% al trastorn adaptatiu ansiós - depressiu crònic, que és reactiu i secundari als seus problemes de salut.

Les al·legacions en què es fonamenta el present recurs d'apel·lació no són susceptibles de desvirtuar les conclusions a les quals ha arribat la sentència impugnada. En primer lloc, cal tenir en compte que la determinació del grau d'invalidesa no es realitza en funció d'un llistat de malalties, sinó de les conseqüències lesives de les mateixes que incideixen negativament en la capacitat de guany de l'afectat. En conseqüència, no es pot dir que no s'ha tingut en compte la malaltia del lupus eritematós sistèmic que pateix la interessada, sinó que s'han valorat correctament les limitacions funcionals que deriven d'aquesta patologia, d'acord amb el barem aplicable.

En segon lloc, no es pot oblidar que s'ha realitzat un informe pericial sobre la situació física de la interessada, el qual ha estat completat en dues ocasions i, a més, s'ha emès un altre dictamen de caràcter psiquiàtric. En aquests informes s'han examinat les diverses patologies que presenta la recurrent, entre elles les que fan referència tant al genoll dret com a l'esquerre (foli 117 de les actuacions), de manera que no és cert que no s'hagin valorat aquestes xacres. Igualment succeeix amb les seqüeles neurològiques, que no s'han detectat en la prova pericial psiquiàtrica, ni tampoc n'existeixen indicis en els informes mèdics acompanyats a l'escrit de conclusions complementàries de la part agent, on s'afirma que "no hi ha anomalia morfològica o de senyal valorable com a patològica en el parènquima cerebral" i es conclou que l'IRM cerebral no ofereix cap particularitat.

En definitiva, s'ha de concloure que la valoració de les diverses patologies de la interessada s'ha realitzat correctament, segons la prova pericial practicada, i que no s'arriba al grau d'IPP que exigeix l'article 166 de la Llei de la seguretat social, ni tampoc es poden tenir en compte el factors subjectius, ja que el grau d'invalidesa no arriba al 50%, com requereix l'article 11.3 del Reglament regulador de les prestacions d'invalidesa.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament aquest recurs d'apel·lació i confirmar la sentència impugnada.

Cinquè.- No es fa cap pronunciament sobre el pagament de costos judicials per raó de manca de temeritat.

DECISIÓ

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Sra. MFR contra la sentència dictada el 22 de gener de 2016 pel Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar cap pronunciament sobre el pagament de les costes judicials d'aquesta alçada.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.